

НАРЕДБА

*ЗА ОПРЕДЕЛЯНЕ РАЗМЕРА НА МЕСТНИТЕ ДАНЪЦИ НА ТЕРИТОРИЯТА
НА ОБЩИНА БАНСКО*

гр. Банско
.....2020г.

ОБЩИНСКИ СЪВЕТ - БАНСКО

НАРЕДБА

за определяне размера на местните данъци на територията на Община Банско

Глава първа Общи положения

Чл.1. С тази наредба се уреждат отношенията, свързани с определяне размерите на местните данъци на територията на Община Банско.

Чл.2. В общинските бюджети постъпват следните местни данъци:

1. данък върху недвижимите имоти;
2. данък върху наследствата;
3. данък върху даренията;
4. данък при възмездно придобиване на имущество;
5. данък върху превозните средства;
6. патентен данък;
7. туристически данък;
8. данък върху таксиметров превоз на пътници;
9. други местни данъци, определени със закон.

Чл.2а.(1) Данъчните декларации по тази наредба се подават от данъчно задължените лица или от техните законни представители по образец, одобрен от министъра на финансите, който се обнародва в “Държавен вестник”.

(2) Данъчните декларации по ал.1 могат да се подават и по електронен път по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

Чл.3.(1) Размерите на местните данъци по чл.2 се определят с тази наредба при условията, по реда и в границите, определени в Закона за местните данъци и такси.

(2) Когато до края на предходната година Общински съвет - Банско не е определил размера на местните данъци за текущата година, местните данъци се събират на базата на действащия размер към 31 декември на предходната година;

(3) Не се допускат изменения в приетите от общинския съвет размер и начин на определяне на местните данъци в течение на годината.

Чл.4. Местните данъци се заплащат в брой в касите на общинската администрация или безкасово по съответната сметка.

Чл.5.(1) Установяването, обезпечаването и събирането на местните данъци се извършва от служители на общинската администрация, определени със заповед на кмета на общината, по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК). Обжалването на свързаните с тях актове се извършва по същия ред.

(2) Невнесените в срок данъци по Закона за местните данъци и такси се събират заедно с лихвите по Закона за лихвите върху данъци, такси и други подобни държавни вземания. Принудителното събиране се извършва от публични изпълнители по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс или от съдебни изпълнители по реда на Гражданския процесуален кодекс.

(3) В производствата по ал.1 служителите на общинска администрация имат правата и задълженията на органи по приходите, а в производствата по обезпечаване на данъчни задължения – на публични изпълнители.

(4) Служителите по ал.3 се определят със заповед на Кмета на Общината.

(5) Компетентен орган за отсрочване и разсрочване на местни данъци в размер до 100000 лв. и при условие, че отсрочването или разсрочването се иска до една година от датата на издаването на разрешението, е кметът на Община Банско, а в останалите случаи е Общински съвет-Банско.

Чл.6. Общинският съвет определя условията и реда за информирание и обсъждане с гражданите и бизнеса на предложения за определяне размерите на местните данъци.

Чл.6а.(1) Община Банско предоставя ежедневна информация по електронен път на Министерството на финансите за:

1. идентификационните данни за задължените лица по този закон;
2. обектите на облагане с местни данъци и такси, данъчните им оценки и отчетните им стойности;
3. правата на собственост и ползване върху обектите на облагане;
4. данъчните облекчения и освобождавания по този закон;
5. размера на задълженията по видове данъци и такси, плащанията и непогасените задължения;
6. мерки за обезпечаване и събиране на вземанията по този закон;
7. други данни от значение за определянето, обезпечаването и събирането на местните данъци и такси.

(2) Информацията по ал.1 се предоставя по ред, начин и във формат, определени със заповед на министъра на финансите.

(3) Заповедта по ал.2 се публикува на интернет страниците на Министерството на финансите и Националното сдружение на общините в Република България.

Глава втора Местни данъци

Раздел I Данък върху недвижимите имоти

Чл.7.(1) С данък върху недвижимите имоти се облагат разположените на територията на страната сгради и самостоятелни обекти в сгради, както и поземлените имоти, разположени в строителните граници на населените места и селищните образувания, и поземлените имоти извън тях, които според подробен устройствен план имат предназначението по чл.8, т.1 от Закона за устройство на територията и след промяна на предназначението на земята, когато това се изисква по реда на специален закон.

(2) Не се облагат с данък поземлените имоти, заети от улици, пътища от републиканската и общинската пътни мрежи и железопътната мрежа, до ограничителните строителни линии. Не се облагат с данък и поземлените имоти, заети от водни обекти, държавна и общинска собственост.

(3) Не се облагат с данък земеделските земи и горите, с изключение на застроените земи - за действително застроената площ и прилежащия ѝ терен.

(4) Не се облагат с данък недвижимите имоти с данъчна оценка до 1 680 лв. включително.

Чл.8.(1) Данъчно задължени лица са собствениците на облагаеми с данък недвижими имоти.

(2) Собственикът на сграда, построена върху държавен или общински поземлен имот, е данъчно задължен и за този имот или съответната част от него.

(3) При учредено вещно право на ползване данъчно задължен е ползвателят.

(4) При концесия данъчно задължен е концесионерът.

(5) За имот – държавна или общинска собственост, данъчно задължено е лицето, на което имотът е предоставен за управление.

Чл.9.(1) Когато върху облагаем недвижим имот правото на собственост или ограниченото вещно право на ползване е притежание на няколко лица, те дължат данък съответно на частите си.

(2) Всеки от собствениците на имота, съответно съпритежателите на ограниченото вещно право на ползване, може да плати данъка за целия имот за сметка на останалите.

Чл.10. Данъкът се заплаща независимо дали недвижимите имоти се ползват или не:

1. В брой в касите на Общината, находящи се в административната сграда на Община Банско;
2. По банков път – по банковата сметка на Общината;
3. Чрез системата „Изипей”;
4. В клонове на български пощи;
5. Чрез виртуален ПОС терминал, посредством електронната страница на Община Банско www.bansko.bg.

Чл.11. (1) За новопостроените сгради и постройки, които не подлежат на въвеждане в експлоатация по реда на Закона за устройство на територията, собственикът уведомява за това писмено в 2-месечен срок общината по местонахождението на имота, като подава данъчна декларация за облагане с годишен данък върху недвижимите имоти.

(2) Не се подават данъчни декларации за облагане с годишен данък за новопостроените сгради, подлежащи на въвеждане в експлоатация по реда на Закона за устройство на територията. Необходимите данни за определяне на данъка на новопостроените сгради и/или на самостоятелни обекти в тях се предоставят на служителите по чл.4, ал.1 от Закона за местните данъци и такси от възложителя на строежа в 2-месечен срок след завършването на сградата в груб строеж по образец, определен от министъра на финансите.

(3) Не се подават данъчни декларации за облагане с годишен данък за имотите и ограничените вещни права, придобити по възмезден начин по Раздел III от тази глава.

(4) За новопостроен или придобит по друг начин имот или ограничено вещно право на ползване в срока по ал.1 предприятията подават информация за отчетната стойност и други обстоятелства, имащи значение за определянето на данъка.

(5) При преустройство и при промяна на предназначението на съществуваща сграда или на самостоятелен обект в сграда, както и при промяна на друго

обстоятелство, което има значение за определяне на данъка, данъчно задължените лица уведомяват Общината в срока по ал.1.

(6) При придобиване на имот по наследство декларацията по ал.1 се подава в срока по чл.32 от Закона за местните данъци и такси. В случай че не е подадена данъчна декларация по ал.1 от наследниците или заветниците, след изтичането на срока по чл.32 от Закона за местните данъци и такси служителят по чл.4, ал.1 от Закона за местните данъци и такси образува партия за наследения недвижим имот въз основа на данните, налични в Общината и в регистъра на населението.

(7) Подадената декларация от един съсобственик, съответно ползвател, ползва останалите съсобственици или ползватели. Подадените данни по ал.2 от един възложител ползват останалите възложители.

(8) Не се изисква подаване на данъчна декларация когато промяната в обстоятелствата, имащи значение за определяне на данъка, са удостоверени от Общината в случаите на търпимост на строежите, в изпълнение на Националната програма за енергийна ефективност на многофамилни жилищни сгради или в качеството ѝ на възложител по Закона за устройство на територията. Служител от общинската администрация отразява служебно настъпилите промени в техническите характеристики на имота.

Чл.12. (1) За новопостроените сгради или части от сгради се дължи данък от началото на месеца, следващ месеца, през който са завършени.

(2) При прехвърляне на собствеността на имота или при учредяване на ограничено вещно право на ползване приобретателят дължи данъка от началото на месеца, следващ месеца, през който е настъпила промяната в собствеността или ползването, освен ако данъкът е платен от прехвърлителя.

(3) Завършването на сграда или на част от нея се установява с удостоверение за въвеждане в експлоатация или разрешение за ползване, издадени по реда на Закона за устройство на територията, както и с удостоверение по чл.54а, ал.3 от Закона за кадастъра и имотния регистър.

(4) Органите, издаващи документите по ал.3, предоставят служебно по един екземпляр от тях на данъчната служба на Общината в едномесечен срок от издаването им.

(5) Данъкът по ал.1 се дължи и в случаите, когато в двегодишен срок от завършването на сградата в груб строеж, съответно- в едногодишен срок от съставяне на констативен акт по чл.176, ал.1 от Закона за устройство на територията, сградата не е въведена в експлоатация или не е издадено разрешение за ползване.

(6) Лицето, упражняващо строителен надзор или техническият ръководител - за строежите от пета категория, предоставя екземпляр от съставения констативен акт по чл.176, ал.1 от Закона за устройство на територията на данъчната служба на Общината в едномесечен срок от съставянето му.

(7) Завършването на сградата в груб строеж се установява по реда на чл.181, ал.2 от Закона за устройство на територията. Обстоятелствата по ал.5 се установяват с констативен акт, съставен от служители на Общината.

Актът се съобщава на данъчно задълженото лице, което може да оспори констатациите в акта в 7-дневен срок от уведомяването.

Чл.13. (1) При частично или пълно унищожаване на сградите, както и при преминаване на недвижимите имоти от необлагаеми в облагаеми и обратно, данъчно задължените лица уведомяват за това Общината по местонахождението на

имота по реда и в срока по чл.14, ал.1 от Закона за местните данъци и такси.

(2) В случаите по ал.1 задължението за плащане на данъка се прекратява, съответно възниква, от началото на месеца, следващ месеца, в който е настъпила промяната.

Чл.14. (1) Служителят на общинската администрация проверява подадените декларации. Той може да иска допълнителни данни за облагаемия имот, да сверява данните от декларацията със счетоводните книги, планове, скици и документи, въз основа на които имотът се притежава или се ползва, а при нужда- и чрез измерване на имота от техническите органи и предоставената служебно информация по чл.15 ал.4, 6 и 7 и чл.51 ал.1 от Закона за местните данъци и такси.

(2) При поискване от служителите на общинската администрация на данни и доказателствен материал за имотно състояние (копия от карти и планове, компютърни модели, регистри и други) съответните административни органи са длъжни да ги предоставят безвъзмездно в 7-дневен срок.

(3) Данни по ал.2 от кадастъра се предоставят при условията и по реда, предвидени в Закона за кадастъра и имотния регистър.

(4) Националната агенция за приходите по електронен път предоставя на общинската администрация в 14-дневен срок от получаването на искане информацията относно обектите с регистрирани фискални устройства.

Чл.15. (1) Данъкът се определя върху данъчната оценка на недвижимите имоти по чл. 10, ал. 1 от Закона за местните данъци и такси към 1 януари на годината, за която се дължи и се съобщава на лицата до 1 март на същата година.

(2) При промяна на данъчната оценка на имота през годината данъкът се определя върху новата оценка от месеца, следващ месеца на промяната. В случаите на промяна от Общински съвет – Банско на границите на зоните в населените места и категориите на вилните зони или на населените места данъкът се определя върху новата данъчна оценка от 1 януари на следващата година.

(3) Алинея 2, изречение първо не се прилага за нежилищните имоти, които са собственост на предприятията или върху които им е учредено ограничено вещно право на ползване.

Чл.16. Данъчната оценка на недвижимите имоти на гражданите се определя по норми съгласно Приложение №2 от Закона за местните данъци и такси, в зависимост от вида на имота, местонахождението, площта, конструкцията и овехтяването и се съобщава на данъчно задължените лица.

Чл.17.(1) Данъчната оценка на недвижимите имоти на предприятията е високата между отчетната им стойност и данъчната оценка съгласно Приложение №2 от Закона за местните данъци и такси, а за жилищните имоти на предприятията - данъчната им оценка съгласно Приложение №2 от Закона за местните данъци и такси.

(2) Данъчната оценка на недвижимите имоти, върху които е учредено право на ползване на предприятие, е отчетната им стойност по баланса на собственика или данъчната оценка съгласно Приложение №2 от Закона за местните данъци и такси, а за жилищните имоти - данъчната оценка съгласно Приложение №2 от Закона за местните данъци и такси.

(3) Данъчната оценка на имотите по чл.11, ал.2 от Закона за местните данъци и такси, върху които са построени сгради на лица, различни от собственика на поземления имот, се определя съгласно нормите по Приложение №2 от Закона за местните данъци и такси.

(4) При липса на счетоводни данни данъчната оценка се определя от служител на общинската администрация за сметка на данъчно задълженото лице. Данъчната оценка се определя от служител на общинската администрация и при наличие на счетоводни данни, определени в нарушение на приложимото счетоводно законодателство. Определянето на данъчната оценка се извършва по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

Чл.18. Данъкът се определя върху данъчната оценка на недвижимите имоти по чл.10, ал.1 от Закона за местните данъци и такси към 1-ви януари на годината, за която се дължи.

(1) За гр. Банско и селищните образувания – 2 на хиляда върху данъчната оценка на недвижимите имоти.

(2) За гр. Добринище, селищните образувания и вилни зони – 2 на хиляда върху данъчната оценка на недвижимите имоти.

(3) За с. Места, с. Филипово, с. Кремен, с. Осеново, с. Обидим, с. Гостун, селищните образувания и вилни зони към тях - 1,5 на хиляда върху данъчната оценка на недвижимия имот.

Чл.19. От заплащане на данък се освобождават лицата за имотите, определени в чл.24 от Закона за местните данъци и такси.

Чл.20. (1) За имот, който е основно жилище, данъкът се дължи с 50 на сто намаление.

(2) За имот, който е основно жилище на лице с намалена работоспособност от 50 до 100 на сто, данъкът се дължи със 75 на сто намаление.

(3) В случай че е установено деклариране на повече от едно основно жилище, облекченията по ал.1 и ал.2 не се прилагат и данъкът, определен по чл.18, се дължи в пълен размер за всяко от жилищата и за периода, в който едновременно са декларирани като основни жилища.

Чл.21.(1) При промяна на обстоятелство, което има значение за определяне на данъка, лицата по чл.19 предявяват правото си за ползване на данъчно облекчение чрез данъчна декларация, която подават в срока по чл.14, ал.1 от Закона за местните данъци и такси.

Чл.22. (1) Данъкът върху недвижимите имоти се плаща на две равни вноски в следните срокове: до 30 юни и до 31 октомври на годината, за която е дължим.

(2) На предплатилите до 30 април за цялата година се прави отстъпка 5 на сто.

(3) Данъкът върху недвижимите имоти се заплаща:

1. В брой на касите в Общината, находящи се в административната сграда на Община Банско;
2. По банков път - по банковата сметка на Общината;
3. Чрез системата „Изипей“;
4. В клонове на български пощи;
5. Чрез виртуален ПОС терминал, посредством електронната страница на Община Банско www.bansko.bg.

Раздел II

Данък върху наследствата

Чл.23. (1) С данък върху наследствата се облагат наследените по закон или по завещание имущества в страната или в чужбина на български граждани, както и имуществовата в страната на чуждите граждани.

(2) Имуществата на лица без гражданство се облагат като имущества на български граждани, ако постоянното им местопребиваване е на територията на страната.

Чл.24. (1) Наследственото имущество включва притежаваните от наследодателя движими и недвижими вещи и права върху такива вещи, както и другите му имуществени права, вземания и задължения към момента на откриване на наследството, освен ако със закон е предвидено друго.

(2) Като наследствено се облага и имуществото, което се получава в случай на смърт на наследодателя непосредствено от трето лице въз основа на сключен от наследодателя договор.

(3) Алинея 2 не се прилага, ако договорът е сключен в изпълнение на задължение по закон.

Чл.25. (1) Данъкът върху наследството се заплаща от наследниците по закон или по завещание, както и от заветниците.

(2) Данък върху наследството не се заплаща от преживелия съпруг и от наследниците по права линия без ограничения.

Чл.26. (1) При откриване на наследство данъчно задължените лица по чл.25 или техните законни представители са длъжни в срок от 6 месеца да подадат декларация по чл.32 от Закона за местните данъци и такси в общината по последното местожителство на наследодателя, а ако последният е имал местожителство в чужбина – по местонахождението на по-голямата част от имуществото му в страната.

Чл.27. (1) Наследственото имущество, с изключение на освободеното от данък, се оценява съгласно чл.33 от Закона за местните данъци и такси.

(2) От актива на облагаемата наследствена маса, определен по реда на чл.33 от Закона за местните данъци и такси се приспадат:

1. установените по основание и размер задължения на наследодателя към момента на откриване на наследството, ако срещу тези задължения не се придобива имущество, което е освободено от данък върху наследствата; не се приспадат задълженията към кредитори, вземанията на които към наследодателя са погасени по давност и не са изпълнени в 6-месечния срок по чл.25 ал.1;

2. правата и вземанията, които наследниците са прехвърлили в полза на държавата или общините по установения от закона ред в 6-месечния срок по чл.25 ал.1;

3. разноските за погребение в размер на 1000 лв.;

4. предвидените в закона облекчения.

Чл.28.(1) Облагаемата наследствена маса се разделя на наследствени дялове, като за всеки наследник се определя дял по реда на Закона за наследството .

(2) Наследствените дялове се увеличават, съответно намаляват, със стойността на заветите, оценени по реда на чл.33 от Закона за местните данъци и такси.

Чл.29. Данъкът се определя поотделно за всеки наследник или заветник, както следва:

1. за братя и сестри и техните деца – **0,7** на сто за наследствен дял над 250 000 лв.;

2. за лица, извън посочените в т. 1 - **5** на сто за наследствен дял над 250 000 лв.

Чл.30. Освобождават се от данък върху наследство имущества определени в чл.38 и чл.39 от Закона за местните данъци и такси.

(1) Освобождават се от данък:

1. имуществото на загиналите за Република България или при изпълнение на служебния си дълг, или при производствени аварии и природни бедствия;
2. имуществото, завещано на държавата и общините;
- 2а. имуществото завещано на Българския червен кръст, законно регистрираните вероизповедания в страната, читалищата и другите юридически лица, които не са търговци, с изключение на организациите с нестопанска цел, определени за извършване на дейност в частна полза;
3. обикновената покъщнина;
4. дребният земеделски инвентар;
5. библиотеките и музикалните инструменти;
6. предметите на изкуството, автор на които е наследодателят, някои от наследниците или техен роднина по права линия без ограничение, а по сребрена – до четвърта степен;
7. неполучените пенсии на наследодателя;
8. имущества в чужбина на български граждани, за които е платен данък върху наследството в съответната държава.

(2) Когато две лица са починали едновременно или непосредствено едно след друго и едното е наследник на другото, не се дължи данък за наследствен дял, придобит от починалия наследник.

(3) В случай, че наследодателят е придобил по наследство недвижимо имущество, в наследствената маса се включват 40 на сто от данъчната оценка на това имущество, ако то е придобито до 1 година преди смъртта му; 50 на сто, ако е придобито до 2 години преди смъртта му, и 60 на сто, ако е придобито до 3 години преди смъртта му.

Чл.31. Данъкът се определя и се съобщава на всеки наследник или заветник поотделно по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

Чл.32. (1) Данъкът се заплаща в двумесечен срок от връчване на съобщението.

(2) Когато се наследява предприятие на едноличен търговец, участие в събирателно дружество, дялове и акции, представляващи повече от 50 на сто от капитала на търговските дружества, дължимият данък може да бъде заплатен в срок до 1 година от откриване на наследството заедно със законната лихва, която започва да се начислява след изтичане на 2-месечния срок по чл.32, ал.1 от Закона за местните данъци и такси.

(3) Банките, застрахователните и другите търговски дружества, както и всички други лица, които са влогодържатели или длъжници по ценни книги, пари или друго имущество, което влиза в едно наследство, за което знаят, че е открито, са длъжни преди плащането, предаването или прехвърлянето на това имущество да изпратят опис на имуществото на общината по местооткриване на наследството.

Раздел III

Данък при придобиване на имущества по дарение и по възмезден начин

Чл.33. (1) Обект на облагане с данък са имуществата, придобити по дарение, както и недвижимите имоти, ограничените вещни права върху тях и моторните превозни средства, придобити по възмезден начин.

(2) Подлежат на облагане с данък в размер на данък дарение и безвъзмездно придобитите по друг начин имущества, както и погасените чрез опрощаване задължения.

(3) Данък при безвъзмездно придобиване на имущества се дължи и при придобиване на недвижими имоти и ограничени вещни права върху тях по давност.

(4) Алинея 1 не се прилага за моторни превозни средства, придобити преди първоначалната им регистрация за движение в страната.

(5) Алинея 2 не се прилага, ако прехвърлянето е в изпълнение на задължение по закон или въз основа на акт на Министерския съвет за безвъзмездно предоставяне на имущества на инвеститори по приоритетни инвестиционни проекти.

(6) Не се облагат с данък имуществовата, придобити по дарение между роднини по права линия и между съпрузи.

Чл.34. Данъкът се заплаща от лицата по чл.45 от Закона за местните данъци и такси.

Чл.35. Основа за определяне на данъка е оценката на имуществото в левове към момента на прехвърлянето, а в случаите по чл.44, ал.3 от ЗМДТ – към момента на издаване на акта, удостоверяващ правото на собственост, който подлежи на вписване.

(1) Имуществото се оценява, както следва:

1. недвижимите имоти и ограничените вещни права върху тях – по уговорената цена или по определена от държавен или общински орган цена, а в случай че тя е по-ниска от данъчната им оценка – по последната, съгласно приложение №2 на ЗМДТ.

2. другите имущества – по реда на чл.33 ал.1 т.2, 3, 4 и 5 от ЗМДТ.

(2) Данъчната оценка по Приложение №2 от Закона за местните данъци и такси за имотите по ал.1, т.1, се определя на основата на данните и характеристиките, съдържащи се в декларацията на задълженото лице, както и въз основа на данните за облагаемия имот, предоставени по реда на чл.18 от Закона за местните данъци и такси.

Чл.36. (1) При дарение на имущество, както и в случаите по чл.44, ал.2 от Закона за местните данъци и такси, данъкът се начислява върху оценката на прехвърляното имущество в размер на:

а) **0,7** на сто – при дарение между братя и сестри и техните деца;

б) **5** на сто – при дарение между лица извън посочените в буква “а” и при придобиване на недвижими имоти и ограничени вещни права върху тях по давност.

(2) При възмездно придобиване на имущество данъкът е в размер **2,5** на сто върху оценката на прехвърляното имущество, а при замяна – върху оценката на имуществото с по-висока стойност.

(3) При делба на имущество, когато притежаваният преди делбата дял се уголемява, данъкът се начислява върху превишението.

Чл.37. Освобождават се от данък придобитите имущества по чл.48 от Закона за местните данъци и такси.

Чл.38. (1) Данъкът се заплаща в общината по местонахождението на недвижимия имот, а в останалите случаи - по постоянния адрес, съответно по седалището на данъчно задълженото лице. Лицата, които нямат постоянен адрес, заплащат данъка по настоящия си адрес.

(2) Данъкът се заплаща при прехвърлянето на недвижимия имот, ограничените вещни права върху недвижим имот и моторните превозни средства, а в случаите по

чл.44, ал.3 от Закона за местните данъци и такси към момента на издаване на акта, удостоверяващ правото на собственост, който подлежи на вписване.

(3) При безвъзмездно придобиване на имущество, с изключение на случаите по ал.2, лицата, получили имущество, подават декларация за облагането му с данък и заплащат данъка в двумесечен срок от получаването му.

(4) Декларацията по чл.49, ал.3 от Закона за местните данъци и такси не се подава в случаите по чл.44, ал.5 и ал.6 и чл.48, ал.1, т.5, 6, 8 и 9 от Закона за местните данъци и такси, както и за получени и предоставени дарения от юридически лица с нестопанска цел за осъществяване на общественополезна дейност.

Раздел IV

Данък върху превозните средства

Чл.39. С данък върху превозните средства се облагат:

1. превозните средства, регистрирани за движение по пътната мрежа в Република България;

2. корабите, вписани в регистрите на българските пристанища;

3. въздухоплавателните средства, вписани в държавния регистър на Република България за гражданските въздухоплавателни средства.

Чл.40. Данъкът се заплаща от собствениците на превозните средства.

Чл.41. (1) Размерът на данъка се определя от служител на общинската администрация въз основа на данни от регистъра на пътните превозни средства, поддържан от Министерството на вътрешните работи, и се съобщава на данъчно задълженото лице.

(2) Данните по ал.1 се предоставят от Министерството на финансите на общините:

1. ежедневно – чрез изградена и функционираща автоматизирана връзка между Министерството на финансите и софтуерния продукт за администриране на местните данъци и такси на съответната община за обмен на данните от регистъра на пътните превозни средства, поддържан от Министерството на вътрешните работи, или

2. ежемесечно – на електронен носител.

(3) Алинея 1 не се прилага, когато:

1. пътното превозно средство е придобито по наследство;

2. пътното превозно средство е собственост на повече от едно лице;

3. собственикът/собствениците на пътното превозно средство няма/нямат постоянен адрес, съответно седалище на територията на страната;

4. са налице основания за предоставяне право на освобождаване от данък;

5. са налице основания за ползване на данъчни облекчения по чл.59, ал.4 от Закона за местните данъци и такси.

(4) Собствениците на превозни средства, с изключение на случаите по ал.1, декларират пред общината по постоянния им адрес, съответно седалище, притежаваните от тях превозни средства в двумесечен срок от придобиването им. За превозните средства, които не са регистрирани за движение в страната, двумесечният срок започва да тече от датата на регистрацията им за движение. При придобиване на превозно средство по наследство, декларацията се подава в срока

по чл.32 от Закона за местните данъци и такси, като в случай че същата не е подадена в посочения срок, служител на общинската администрация образува служебно партида за превозното средство въз основа на данните, налични в Общината и в регистъра на населението.

(5) Когато собствениците на превозни средства нямат постоянен адрес, съответно седалище, на територията на страната, декларации се подават пред общината по регистрацията на превозното средство.

(6) Собствениците на превозни средства предявяват правото си на освобождаване от данък или за ползване на данъчно облекчение с данъчната декларация по ал.4 или с подаване на нова данъчна декларация.

(7) Служителят на общинската администрация може да изисква документи, удостоверяващи факти и обстоятелства, имащи значение за данъчното облагане.

(8) Подадената декларация от един от собствениците ползва останалите собственици.

(9) Когато липсват данни за годината на производство на пътното превозно средство, за такава се приема годината на първата му регистрация.

(10) Когато няма налична информация в общината за платения данък по чл.32, собственикът представя документ за платения данък при придобиването на декларираното превозно средство, а в случаите по чл.168 от Закона за данък върху добавената стойност – документ, удостоверяващ внасянето на данъка върху добавената стойност.

(11) Когато в свидетелството за регистрация на превозните средства по чл.42, ал.7 липсват данни за допустимата максимална маса на състава от превозни средства, в декларацията по ал.4 се посочва допустимата максимална маса на състава от превозни средства, определена от производителя;

(12) При установяване на допълнителни обстоятелства, които са от значение за определяне размера на данъка, дължимият данък се определя от служител на общинската администрация и се съобщава на лицето.

Чл.42. (1) За леки и товарни автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 т годишният данък се състои от два компонента - имуществен и екологичен, и се определя по следната формула:

$$\text{ГДПС} = \text{ИмК} \times \text{ЕК},$$

където:

ГДПС е годишният размер на данъка върху превозните средства за леки и товарни автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 т;

ИмК е имуществен компонент, който се определя по реда на т.1;

ЕК е екологичен компонент, който се определя по реда на т.2

1. Имущественият компонент се определя от стойността на данъка в зависимост от мощността на двигателя, коригирана с коефициент в зависимост от годината на производство на автомобила, по следната формула:

$$\text{ИмК} = \text{СкW} \times \text{Кгп},$$

където:

СкW е частта от стойността на данъка в зависимост от мощността на двигателя, която се определя от мощността на двигателя и размера на данъка:

а) до 55 kW включително - 0,45 лв. за 1 kW;

б) над 55 kW до 74 kW включително - 0,60 лв. за 1 kW;

в) над 74 kW до 110 kW включително - 1,21 лв. за 1 kW;

г) над 110 kW до 150 kW включително - 1,35 лв. за 1 kW;

д) над 150 kW до 245 kW включително - 1,80 лв. за 1 kW;

е) над 245 kW - 2,30 лв. за 1 kW;

Кгп е коригиращ коефициент за годината на производство на автомобила в следните размери:

Брой на годините от годината на производство, включително годината на производство	Коефициент
Над 20 години	1,1
Над 15 до 20 години включително	1
Над 10 до 15 години включително	1,3
Над 5 до 10 години включително	1,5
До 5 години включително	2,3

2. Екологичният компонент се определя в зависимост от екологичната категория на автомобила в следните стойности:

Екологична категория	Коефициент
без екологична категория, с екологични категории „Евро 1“ и „Евро 2“	1,21
„Евро 3“	1,07
„Евро 4“	0,84
„Евро 5“	0,62
„Евро 6“ и „ЕЕV“	0,40

(2) Данъкът за ремаркета на леки и товарни автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 тона в размер, както следва:

1. товарно ремарке - от 5 лв.

2. къмпинг ремарке – от 10 лв.

(3) Данъкът за мотопеди е в размер **11,00** лв., а за мотоциклети, както следва:

1. до 125 куб. см включително – **13,20** лв.

2. над 125 до 250 куб. см включително – **27,50** лв.

3. над 250 до 350 куб. см включително – **38,50** лв.

4. над 350 до 490 куб. см включително – **55,00** лв.

5. над 490 до 750 куб. см включително – **82,50** лв.

6. над 750 куб. см – **110,00** лв.

(4) Данъкът за триколка на база общото тегло е както следва:

1. до 400 кг включително – **4,40** лв.

2. над 400 кг – **6,60** лв.

(5) Данъкът за автобуси се определя в зависимост от броя на местата за сядане:

1. до 22 места, вкл. мястото на водача – **150** лв.

2. над 22 места, вкл. мястото на водача – **300** лв.

(6) Данъкът за товарен автомобил с технически допустима максимална маса над 3,5 т, но не повече от 12 т., в размер 30 лв. за всеки започнати 750 кг товароносимост.

(7) Данъкът за седлови влекач и влекач за ремарке се определя в зависимост от допустимата максимална маса на състава от превозни средства, от броя на осите и вида на окачването на влекача, посочени в свидетелството за регистрация на влекача, както следва:

Брой оси на седловия влекач/влекача за ремарке	Допустима максимална маса на състава от превозни средства, посочена в свидетелството за регистрация на влекача (в тона):		Данък (в лева)	
	равна или повече от	по-малка от	задвижваща ос/оси с пневматично или с окачване, прието за еквивалентно на пневматичното	други системи за окачване на задвижващата ос/оси
А) с две оси	-	18	8,80 лв.	30,80 лв.
	18	20	30,80 лв.	70,40 лв.
	20	22	70,40 лв.	161,70 лв.
	22	25	209 лв.	376,20 лв.
	25	26	376,20 лв.	660,00 лв.
	26	28	376,20 лв.	660,00 лв.
	28	29	364,10 лв.	438,90 лв.
	29	31	438,90 лв.	720,50 лв.
	31	33	720,50 лв.	999,90 лв.
	33	38	999,90 лв.	1519,10 лв.
	38	-	1107,70 лв.	1505,90 лв.
Б) с три и повече оси	36	38	704,00 лв.	976,80 лв.
	38	40	976,80 лв.	1350,80 лв.
	40	-	1350,80 лв.	1998,70 лв.

(8) Данъкът за специализирани строителни машини (бетоновози, бетон-помпи и други), автокранове, специализирани ремаркета за превоз на тежки или извънгабаритни товари и други специални автомобили, без тролейбусите, е в размер от **100** лв.

(9) Данъкът за автокранове с товароподемност над 40 тона, специализирани ремаркета за превоз на тежки или извънгабаритни товари с товароподемност над 40 тона е в размер **120,00** лв.

(10) Данъкът за трактори е в размери, както следва:

1. от 11 kW до 18 kW включително – **10,00** лв.
2. над 18 kW до 37 kW включително – **15,00** лв.
3. над 37 kW – **20,00** лв.

(11) Данъкът за други самоходни машини е в размер **30,00** лв.

(12) Данъкът за моторни шейни и превозни средства от категория L 7e по Закона за движение по пътищата е в размер **100** лв.

(13) Данъкът за товарни автомобили с допустима максимална маса над 12 т. се определя в зависимост от допустимата максимална маса, броя на осите и вида на окачването, както следва:

Брой оси на моторното превозно средство	Допустима максимална маса		Данък (в лв.)	
	равна или повече от	по-малка от	задвижваща ос/оси с пневматично или с окачване, прието за еквивалентно на пневматичното	други системи за окачване на задвижващата ос/оси
А) с две оси	12	13	33,00 лв.	67,10 лв.
	13	14	67,10 лв.	184,80 лв.
	14	15	184,80 лв.	260,70 лв.
	15	-	260,70 лв.	589,60 лв.
Б) с три оси	15	17	67,10 лв.	116,60 лв.
	17	19	116,60 лв.	238,70 лв.
	19	21	238,70 лв.	310,20 лв.
	21	23	310,20 лв.	477,40 лв.
	23	-	477,40 лв.	742,50 лв.

В) с четири оси	23	25	310,20 лв.	314,60 лв.
	25	27	314,60 лв.	490,60 лв.
	27	29	490,60 лв.	778,80 лв.
	29	-	778,80 лв.	1155,00 лв.

(14) Когато в регистъра по чл.54, ал.1 от Закона за местни данъци и такси няма данни за екологичната категория на моторното превозно средство, се приема, че превозното средство е без екологична категория.

Чл.43. Данъкът за плавателните средства е в размер, както следва:

1. за корабите, вписани в регистрите на малките кораби в българските пристанища и в регистрите на общините за корабите, плаващи по вътрешните води без контакт с Черно море и с река Дунав, без яхтите и скутерите - в размер **1** лв. за всеки започнат бруто тон;

2. за корабите, без яхтите, скутерите, влекачите и тласкачите, вписани в регистъра на големите кораби в българските пристанища - в размер **1** лв. за всеки започнат бруто тон до 40 бруто тона включително и в размер **0,1** лв. за всеки започнат бруто тон над 40 бруто тона;

3. за един джет - в размер **100** лв.

4. за ветроходни и моторни яхти - в размер **20** лв. за всеки започнат бруто тон;

5. за скутери - в размер **2,70** лв. за киловат;

6. за влекачи и тласкачи - в размер **0,14** лв. за киловат;

7. за речни несамоходни плавателни съдове - в размер **0,5** лв. за тон максимална товароносимост.

Чл.44. Данъкът за гражданските въздухоплавателни средства е в размер, както следва:

1. за самолети в експлоатация с валиден сертификат за летателна годност и за вертолети – **20** лв. за всеки започнат тон максимално летателно тегло;

2. за параплан – **12** лв.

3. за делтаплан – **12** лв.

4. за мотоделтаплан – **20** лв.

5. за свободен балон - **30** лв.

6. за планер - **30** лв.

Чл.45. Освобождават се от данък превозните средства по чл.58 от Закона за местните данъци и такси.

Чл.46. (1) За мотопеди и мотоциклети с мощност на двигателя до 74 kW включително и съответстващи на екологична категория „Евро 4” данъкът се заплаща с 20 на сто намаление, а за съответстващите на екологични категории, по-високи от „Евро 4” – с 60 на сто намаление от определения по чл. 55, ал.3 данък от Закона за местните данъци и такси.

(2) За автобусите, товарните автомобили, с технически допустима максимална маса над 3,5 т, влекачите за ремарке и седловите влекачи с двигатели, съответстващи на екологична категория „Евро 4”, данъкът се заплаща с 20 на сто намаление, а за съответстващите на „Евро 5”, „Евро 6” и „EEV” - с 50 на сто

намаление от определения по чл.55, ал.5, 6, 7 и 13 данък от Закона за местните данъци и такси.

(3) За автобуси, извършващи обществен превоз на пътници по редовни автобусни линии в градовете и в слабонаселените планински и гранични райони, които се субсидират от общините, данъкът се заплаща в размер 10 на сто от размера, определен по реда на чл.55, ал.5 от Закона за местните данъци и такси, при условие че не се използват за други цели.

(4) Когато в регистъра по чл.54, ал.1 от Закона за местните данъци и такси няма данни за екологичната категория на моторното превозно средство, се приема, че превозното средство е без екологична категория.

Чл.47. (1) Данъкът върху превозните средства се плаща на две равни вноски в следните срокове: до 30 юни и до 31 октомври на годината, за която е дължим. На предплатилите до 30 април за цялата година се прави отстъпка 5 на сто.

(2) За превозните средства, придобити или регистрирани за движение през текущата година, данъкът се плаща в двумесечен срок от датата на придобиването им, съответно на регистрацията им за движение, в размер 1/12 част от годишния данък за всеки месец до края на годината, включително месеца на придобиването, съответно на регистрацията им за движение.

(3) Заплащането на данъка е условие за редовност при периодичния технически преглед на превозното средство. Заплащането на данъка се удостоверява с:

1. проверка чрез автоматизиран обмен на информация между информационната система за електронно регистриране на извършените периодични прегледи на пътни превозни средства, поддържана от Министерството на транспорта, информационните технологии и съобщенията, и:

а) системата за обмен на информация, поддържана от Министерството на финансите в изпълнение на чл.5а от Закона за местните данъци и такси, или

б) съответната система за администриране на местни данъци и такси на общината, или

2. представяне на издаден или заверен от общината документ.

(4) Данъкът се внася в приход на бюджета на общината по постоянния адрес, съответно седалището на собственика, а в случаите по чл. 54, ал. 5 от Закона за местните данъци и такси- в приход на общината по регистрацията на превозното средство.

Раздел V

Патентен данък

Чл.48.(1) Физическо лице, включително едноличен търговец, което извършва дейности, посочени в Приложение №4 към Глава втора, раздел VI от Закона за местните данъци и такси (патентни дейности) се облага с годишен патентен данък за доходите от тези дейности, при условие че:

1. оборотът на лицето за предходната година не превишава 50 000 лв., и

2. лицето не е регистрирано по Закона за данък върху добавената стойност, с изключение на регистрацията при доставки на услуги по чл.97а и за вътреобщностно придобиване по чл.99 и чл.100, ал.2 от същия закон.

(2) За извършваната патентна дейност лицата по ал.1 не се облагат по реда на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

(3) Лицата по ал.1 прилагат разпоредбите за данъците, удържани при източника,

и за облагане на разходите по чл.204 т.2 на Закона за корпоративното подоходно облагане.

Чл.49.(1) Когато в рамките на 12 последователни месеца едно физическо лице е прекратило патентна дейност и/или е образувало ново предприятие, което извършва патентна дейност, и сумарният оборот на двете предприятия е повече от 50 000 лв. за 12 последователни месеца, за новообразуваното предприятие не се прилага чл.48. В този случай за текущата данъчна година новообразуваното предприятие се облага по общия ред на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

(2) Когато в рамките на текущата данъчна година оборотът на лицето превиши 50 000 лв. или лицето се регистрира по Закона за данък върху добавената стойност, лицето се облага по общия ред на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

(3) В случаите по ал.1 и 2 патентният данък за текущата година е дължим до края на тримесечието, предхождащо тримесечието, през което са възникнали обстоятелствата по ал.1 и 2.

(4) В случаите по ал.1 и 2 дължимият, съответно внесеният, данък се приспада от годишното данъчно задължение по реда на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

(5) По искане на лицето Общината издава удостоверение за дължимия размер на патентния данък, за което не се заплаща такса.

(6) Когато в рамките на текущата данъчна година лицето се дерегистрира по Закона за данък върху добавената стойност, то се облага по общия ред на Закона за данъците върху доходите на физическите лица за цялата данъчна година.

Чл.50. За целите на патентния данък могат да се определят зони съгласно Приложение №1 от тази Наредба.

Чл.51.(1) Патентният данък се дължи за всяка от упражняваните дейности поотделно съгласно Приложение №4 към Глава втора, раздел VI от Закона за местните данъци и такси.

(2) Лицата, които осъществяват патентна дейност в повече от един обект, дължат данък за всеки обект поотделно.

(3) Когато патентната дейност започва или се прекратява през течение на годината, с изключение на дейностите, посочени в т.1 и 2 на Приложение №4 към Глава втора, Раздел VI от Закона за местните данъци и такси, данъкът се определя пропорционално на броя на тримесечията на извършване на дейността, включително тримесечието на започване или прекратяване на дейността.

(4) Когато в рамките на една патентна дейност, с изключение на дейностите, посочени в т.1 и 2 на Приложение №4 към Глава втора, Раздел VI от Закона за местните данъци и такси, през течение на годината се промени обстоятелство във връзка с определяне размера на данъка, размерът на данъка до края на годината, включително за тримесечието на промяната, се определя на базата на размера на данъка, определен съобразно промените в обстоятелствата.

(5) Когато в рамките на една патентна дейност от посочените в т.1 и 2 на Приложение №4 към Глава втора, Раздел VI от Закона за местните данъци и такси през течение на годината се промени обстоятелство, което води до определяне на патентния данък в по-висок размер, за данъчната година се дължи по-високият размер на данъка, определен съобразно промените в обстоятелствата.

(6) Лицата, които осъществяват в един обект едновременно патентните

дейности по т.3 и 31 от Приложение №4 към Глава втора, Раздел VI от ЗМДТ, дължат данък само за дейността по т.3 от Приложение №4.

(7) При прехвърляне на предприятието на едноличен търговец и продължаване дейността приобретателят дължи данък от тримесечието, следващо тримесечието на прехвърлянето, а прехвърлителя – включително за тримесечието на прехвърлянето, и за дейностите, посочени в т.1 и 2 на Приложение №4 към Глава втора, Раздел VI от ЗМДТ.

(8) Доходите от дейности, които не са посочени в Приложение №4 към Глава втора, Раздел VI от Закона за местните данъци и такси, се облагат по общия ред на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

Чл.52.(1) Данъчно задължените лица, които подлежат на облагане с патентен данък, могат да ползват данъчни облекчения в следната поредност:

1. физическите лица, включително едноличните търговци, с 50 и с над 50 на сто намалена работоспособност, определена с влязло в сила решение на компетентен орган, ползват намаление на патентния данък в размер 50 на сто, ако извършват дейността лично и не наемат работници за тази дейност през цялата данъчна година;

2. физическите лица, включително едноличните търговци, които извършват с личен труд през цялата данъчна година два или три вида патентна дейност от посочените в т. 1 - 36 на Приложение № 4 към Глава втора, Раздел VI от Закона за местните данъци и такси, заплащат патентния данък само за тази дейност, за която определеният данък е с най-висок размер; за извършване на повече от три дейности облекчението не се прилага.

3. физическите лица, включително едноличните търговци, които са пенсионери и извършват патентна дейност, посочена в т. 5, 6, 8 - 15, 18 - 20, 25, 27 - 29 и 31 на Приложение №4 към Глава втора, Раздел VI от Закона за местните данъци и такси, заплащат 50 на сто от определения патентен данък за съответната дейност, ако извършват дейността лично и не наемат работници през цялата данъчна година;

4. лицата, които използват работно място за обучение на чираци по смисъла на Закона за занаятите и извършват патентна дейност от посочените в т.10, 12 и 13 на Приложение №4 към Глава втора, Раздел VI от Закона за местните данъци и такси, заплащат 50 на сто от определения патентен данък за съответното работно място; намалението се ползва, при условие че към декларацията по чл.53 е приложено копие от удостоверението за вписване в регистъра на чираците, издадено от съответната регионална занаятчийска камара.

(2) Независимо от чл.51, ал.4 данъчното облекчение по ал.1, т.1 се ползва за цялата данъчна година, през която настъпва неработоспособността или изтича срокът на валидност на решението.

Чл.53.(1) Лицата, които подлежат на облагане с патентен данък, подават данъчна декларация по образец, в която декларират обстоятелствата, свързани с определянето на данъка, до 31 януари на текущата година. В случаите на започване на дейността след тази дата данъчната декларация се подава непосредствено преди започването на дейността.

(2) Лицата, които до 31 януари на текущата година са подали данъчната декларация по ал.1 и в същия срок заплатят пълния размер на патентния данък, определен съгласно декларираните обстоятелства, ползват отстъпка 5 на сто.

(3) Лицата декларират с декларация по ал.1 и всички промени в обстоятелствата, свързани с определянето на данъка, в 7-дневен срок от

настъпването на съответното обстоятелство. При прехвърляне на предприятието на едноличен търговец се подава декларация и от прехвърлителя, и от приобретателя в 7-дневен срок от датата на прехвърляне.

(4) Лицата подават данъчна декларация по ал.1 и за възникването на обстоятелствата по чл.49, ал.1 и 2 през съответния период. Данъчната декларация се подава в срок до края на месеца, следващ месеца, през който са възникнали обстоятелствата по чл.49, ал.1 и 2.

Чл.54.(1) Данъчните декларации по чл.53 се подават в общината, на територията на която се намира обектът, в който се извършва патентна дейност, а когато патентната дейност не се извършва в обект или не се извършва от постоянно място – в общината, където е постоянният адрес на физическото лице, включително на едноличния търговец.

(2) Когато данъчната декларация на чуждестранно физическо лице се подава чрез пълномощник с постоянен адрес в страната, подаването се извършва в общината, където е постоянният адрес на пълномощника.

Чл.55.(1) Патентният данък се внася на четири равни вноски, както следва:

1. за първото тримесечие - до 31 януари;
2. за второто тримесечие - до 30 април;
3. за третото тримесечие - до 31 юли;
4. за четвъртото тримесечие - до 31 октомври.

(2) Когато възникне задължение за внасяне на патентния данък през годината, дължимата част от данъка за текущото тримесечие се внася в 7-дневен срок от датата на подаване на декларацията по чл.53, а когато декларация не е подадена - в 7-дневен срок от изтичане на срока за подаване на декларацията.

(3) Патентният данък се внася в приход на общината, на територията на която се намира обектът, в който се извършва патентна дейност, а когато патентната дейност не се извършва в обект или не се извършва от постоянно място – в приход на общината, където е постоянният адрес на физическото лице, включително на едноличния търговец.

Чл.56. Лицата по чл.48, ал.1 заплащат патентен данък в размерите, посочени в Приложение №2.

Раздел VI

Туристически данък

Чл.57.(1) С туристически данък се облагат нощувките.

(2) Данъчно задължени са лицата, предлагащи нощувки.

(3) Лицата по ал.2 внасят данъка в приход на бюджета на Общината по местонахождение на местата за настаняване по смисъла на Закона за туризма.

(4) Данъкът задължително се посочва отделно в документа, издаден от данъчно задълженото лице към лицето, ползващо нощувка.

(5) Лицата по ал.2 подават данъчна декларация по образец до 31 януари на всяка година за облагане с туристически данък за предходната календарна година.

Чл.58.(1) Размерът на дължимия туристически данък за местата за настаняване се определя, както следва:

1. За местата за настаняване клас А, находящи се на територията на Община Банско (хотели, апартаментни туристически комплекси, вилни селища, вили, туристически селища)

1. категория 1 звезда – 0,80 лв. за нощувка
2. категория 2 звезди - 0,80 лв. за нощувка
3. категория 3 звезди - 0,80 лв. за нощувка
4. категория 4 звезди – 1,00 лв. за нощувка
5. категория 5 звезди – 1,20 лв. за нощувка

2. За местата за настаняване клас Б, находящи се на територията на Община Банско (семейни хотели, почивни станции, къщи за гости, хостели, пансионни къмпинги, бунгала) и апартаменти за гости и стаи за гости, категоризирани преди измененията и допълненията в Закона за туризма от 25.02.2020г.

1. категория 1 звезда – 0,70 лв. за нощувка
2. категория 2 звезди - 0,70 лв. за нощувка
3. категория 3 звезди - 0,70 лв. за нощувка

3. За местата за настаняване клас В, находящи се на територията на Община Банско (апартаменти за гости и стаи за гости)

1. 0,70 лв. за нощувка

(2) Размерът на дължимия данък за календарния месец се определя от служител на общинската администрация въз основа на данни от Единната система за туристическа информация, поддържана от Министерството на туризма, като броят на предоставените нощувки за месеца се умножи по размера на данъка по ал.1.

(3) Министерството на туризма непосредствено след изтичане на календарния месец, както и след изтичане на текущата година, предоставя автоматизирано по електронен път на Министерството на финансите необходимите данни от Единната система за туристическа информация чрез системата за обмен на информация, поддържана в изпълнение на чл.5а от Закона за местните данъци и такси.

(4) Данните по ал.3 се предоставят от Министерството на финансите на общините в срок до три дни след получаването им от Министерството на туризма:

1. чрез изградена и функционираща автоматизирана връзка между системата за обмен на информация, поддържана от Министерството на финансите в изпълнение на чл.5а от Закона за местните данъци и такси, и софтуерния продукт за администриране на местните данъци и такси на съответната община, или

2. чрез предоставен оторизиран достъп на съответната община до получената информация от Единната система за туристическа информация.

(5) Дължимият данък по ал.2 се внася от данъчно задължените лица до 15-то число на месеца, следващ месеца, през който са предоставени нощувките.

Чл.59. Приходите от туристически данък се разходват за мероприятията по чл.11, ал.2 от Закона за туризма.

Раздел VII

Данък върху таксиметров превоз на пътници

Чл.60.(1) Данъчно задължените лица, посочени в този раздел, се облагат с данък върху таксиметров превоз на пътници за извършваната от тях или от тяхно име дейност по таксиметров превоз на пътници.

(2) За всички останали дейности данъчно задължените лица се облагат по реда на Закона за корпоративното подоходно облагане, съответно Закона за данъците върху доходите на физическите лица, с изключение на случаите по глава втора, раздел VI от този закон.

(3) Данъчно задължени лица по този раздел са превозвачите, притежаващи удостоверение за регистрация, издадено от изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“, и разрешение за извършване на таксиметров превоз на пътници, издадено от кмета на съответната община по Закона за автомобилните превози.

Чл.61.(1) Данъкът върху таксиметров превоз на пътници е в размер на 500 лева. Данъкът се определя от Общински съвет – Банско до 31 октомври на предходната година.

(2) Данъкът върху таксиметров превоз на пътници по ал.1 се дължи от данъчно задължените лица за всеки отделен автомобил, за който е издадено разрешение за извършване на таксиметров превоз на пътници.

(3) Когато общинският съвет не е определил размера на данъка върху таксиметров превоз на пътници за съответната година в срока по ал.1, данъкът се събира на базата на действащия размер за предходната година.

Чл.62.(1) Преди получаване на издаденото разрешение по чл.24а, ал.1 от Закона за автомобилните превози данъчно задължените лица подават данъчна декларация по образец за дължимия данък в общината, за територията на която е издадено разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници.

(2) В декларацията по ал.1 лицата посочват обстоятелствата, свързани с определянето на данъка.

(3) Данъчно задължените лица подават данъчна декларация за всички промени в обстоятелствата, които имат значение за определянето на данъка, в 7-дневен срок от настъпването на съответното обстоятелство.

(4) При прехвърляне на предприятието на едноличен търговец данъчна декларация се подава и от прехвърлителя, и от приобретателя в 7-дневен срок от датата на вписване на прехвърлянето в търговския регистър в съответната община.

Чл.63. Дължимият данък върху таксиметров превоз на пътници постъпва в приход на Община Банско, за територията на която е издадено разрешение за извършване на таксиметров превоз на пътници.

Чл.64.(1) Когато разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници е издадено през течение на годината, дължимият данък за текущата година се определя по следната формула:

$$\text{ДДТГ} = \frac{\text{ГДТПП} \times \text{БМ}}{12}, \text{ където}$$

ДДТГ е дължимият данък върху таксиметров превоз на пътници за текущата година;

ГДТПП е размерът на годишния данък върху таксиметров превоз на пътници по чл.61ф от Закона за местните данъци и такси;

БМ е броят на месеците от текущата година, следващи месеца на издаване на разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници.

(2) Когато действието на разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници бъде прекратено през течение на годината, от платения данък се възстановява недължимо внесена част, определена по следната формула:

$$\text{НВДТПП} = \frac{\text{ПДТПП} \times \text{ОМ}}{\text{БМ}}, \text{ където}$$

НВДТПП е недължимо внесена част от данъка върху таксиметров превоз на пътници за текущата година;

ПДТПП е платеният данък върху таксиметров превоз на пътници за срока, за който е издадено разрешението;

БМ - броят на календарните месеци, за които е издадено разрешението и е платен данъкът върху таксиметров превоз на пътници;

ОМ – оставащият брой на календарните месеци от срока на разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници, следващи месеца на прекратяване на разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници.

Чл.65. Данъкът по чл.61 се внася преди получаване на издаденото разрешение по чл.24а, ал.1 от Закона за автомобилните превози.

Чл.66. Възстановяване на надвнесен данък по чл.64, ал.2 се извършва по писмено искане на данъчно задължено лице по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

Глава трета

Административно-наказателни разпоредби

Чл.67. За нарушения, извършени по тази Наредба, нарушителите се наказват, съгласно разпоредбите на Закона за местните данъци и такси или на други нормативни документи.

Чл.68. Актовете за установяване на нарушения по тази наредба се съставят от определени от кмета длъжностни лица от общинска администрация, а наказателните постановления се издават от кмета на Общината.

Чл.69. Установяването на нарушенията, издаването, обжалването и изпълнението на наказателните постановления се извършва по реда на Закона за административните нарушения и наказания.

Преходни и заключителни разпоредби

§1. Изпълнението и контрола по изпълнението на тази наредба се осъществява от Кмета на Община Банско и/или определени от него длъжностни лица.

§2. Тази наредба се издава на основание чл.1, ал.2 от Закона за местните данъци и такси и е приета с Решение №..... от Протокол №...../.....2020г. на Общински съвет-Банско.

§3. С приемането на тази Наредба се отменя Наредбата за определяне размера на местните данъци на територията на Община Банско, приета с Решение №358 по Протокол №19 от 20.12.2012г.

**ПРИЛОЖЕНИЯ
КЪМ НАРЕДБА**

за определяне размера на местните данъци на територията на Община Банско

Приложение № 1 към чл.50.

Зона	Населени места/улици
I-ва	гр. Банско (изписват се населените места/ наименования на улици, квартали, райони и др.)
II-ра	гр. Добринище (изписват се населените места/ наименования на улици, квартали, райони и др.
III-та	с. Места, с. Филипово, с. Кремен, с. Осеново, с. Обидим, с. Гостун (изписват се населените места/ наименования на улици, квартали, райони и др.

Видове патентни дейности и годишни размери на данъка

Патентни дейности	I зона	II зона	III зона
1. Места за настаняване с не повече от 20 стаи, категоризирани една или две звезди или регистрирани по Закона за туризма –данъкът се определя за стая според местонахождението на обекта:			
	75 лв.	75 лв.	25 лв.

2. Заведения за хранене и развлечения—данъкът се определя за място за консумация, включително на открити площи, или за обект, според местонахождението на обекта:

а) ресторанти:			
1-2 звезди	15 лв.	7 лв.	1 лв.
3 звезди	30 лв.	10 лв.	6 лв.
б) заведения за бързо обслужване:			
1-2 звезди	8 лв.	4 лв.	1 лв.
3 звезди	20 лв.	6 лв.	3 лв.
в) питейни заведения, с изключение на посочените в буква “е”:			
1-2 звезди	8 лв.	4 лв.	1 лв.
3 звезди	20 лв.	6 лв.	2 лв.
г) кафе-сладкарници			
1-2 звезди	8 лв.	4 лв.	1 лв.
3 звезди	30 лв.	6 лв.	3 лв.
д) барове:			
- дневни:			
2 звезди	30 лв.	6 лв.	3 лв.
3 звезди	52 лв.	15 лв.	10 лв.
- нощни:			
2 звезди	39 лв.	10 лв.	5 лв.
3 звезди	65 лв.	20 лв.	20 лв.

Патентни дейности	I зона	II зона	III зона
3. Търговия на дребно до 100 кв. м нетна търговска площ на обекта — данъкът се определя за 1 кв. м нетна търговска площ според местонахождението на обекта.	10 лв.	6 лв.	2 лв.
4. Платени паркинги — данъкът се определя в размер за 1 брой място за паркиране според местонахождението на обекта в размери:	90 лв.	20 лв.	5 лв.
5. Дърводелски услуги — данъкът се определя според местонахождението на обекта в размери:	220 лв.	150 лв.	50 лв.
6. Шивашки, кожарски, кожухарски и плетачни услуги — данъкът се определя според местонахождението на обекта в размери:	240 лв.	110 лв.	40 лв.
7. Търговия, изработка и услуги за изделия от благородни метали — данъкът се определя според местонахождението на обекта в размери:	900 лв.	700 лв.	500 лв.
8. Обуцарски и шапкарски услуги — данъкът се определя според местонахождението на обекта в размери:	50 лв.	40 лв.	40 лв.
9. Металообработващи услуги—данъкът се определя според местонахождението на обекта в размери:	330 лв.	200 лв.	100 лв.
10. Бръснарски и фризьорски услуги, ветеринарно-фризьорски услуги — данъкът се определя за работно място според местонахождението на обекта в размери:	400 лв.	150 лв.	60 лв.
11. Машинописни и/или копирни услуги — данъкът се определя на брой устройство според местонахождението на обекта в размери:	336 лв.	224 лв.	180 лв.
12. Козметични услуги, поставяне на татуировки — данъкът се определя за работно място според местонахождението на обекта в размери:	400 лв.	200 лв.	130 лв.
13. Маникюр, педикюр — данъкът се определя за работно място според местонахождението на обекта в размери:	300 лв.	100 лв.	60 лв.

Патентни дейности	I зона	II зона	III зона
14. Часовникарски услуги — данъкът се определя според местонахождението на обекта в размери:	110 лв.	70 лв.	60 лв.
15. Тапицерски услуги — данъкът се определя според местонахождението на обекта в размери: .	275 лв.	200 лв.	180 лв.
16. Автомивки; ремонт, регулиране и балансиране на гуми — данъкът се определя според местонахождението на обекта:	450 лв.	230 лв.	190 лв.
17. Авторемонтни, автотенекеджийски, автобояджийски и други услуги по техническото обслужване и ремонта на моторни превозни средства — данъкът се определя според местонахождението на обекта в размери:	700 лв.	350 лв.	280 лв.
18. Ремонт на електро- и водопроводни инсталации — данъкът се определя според местонахождението на обекта в размери:	180 лв.	132 лв.	100 лв.
19. Стъкларски услуги — данъкът се определя според местонахождението на обекта:	240 лв.	132 лв.	100 лв.
20. Поддържане и ремонт на битова техника, уреди, аудио-визуални уреди, климатици, ремонт на музикални инструменти — данъкът се определя според местонахождението на обекта в размери:	284 лв.	174 лв.	47 лв.
21. Компаньонки и компаньони — данъкът се определя според местонахождението на обекта в размери:	4200 лв.	3520 лв.	3000 лв.
22. Масажистки и масажисти — данъкът се определя според местонахождението на обекта в размери:	960 лв.	660 лв.	500 лв.
23. Гадатели, екстрасенси и биоенерготерапевти — данъкът се определя според местонахождението на обекта в размери:	3600 лв.	2750 лв.	2000 лв.
24. Фотографски услуги — данъкът се определя според местонахождението на обекта.	440 лв.	300 лв.	200 лв.
25. Посреднически услуги при покупко-продажба, замяна и отдаване под наем на недвижими имоти — данъкът се определя според местонахождението на обекта в размери:	400 лв.	200 лв.	100 лв.

Патентни дейности	I зона	II зона	III зона
26. Санитарни възли, наети под аренда — данъкът се определя според местонахождението на обекта в размери:	240 лв.	190 лв.	150 лв.
27. Ключарски услуги, ремонт на брави, поправка на чанти, книговезки услуги, ремонт на шевни машини — данъкът се определя според местонахождението на обекта в размери:	90 лв.	71 лв.	50 лв.
28. Ремонт на чадъри, ремонт и зареждане на запалки, ремонт на велосипеди, коминочистачни услуги — данъкът се определя според местонахождението на обекта в размери:	72 лв.	61 лв.	50 лв.
29. Заложни къщи – данъкът се определя в размери:	12000 лв.	6600 лв.	3000 лв.
30. Продажба на вестници, списания, българска и преводна литература — данъкът се определя според местонахождението на обекта в размери:	90 лв.	60 лв.	30 лв.
31. Ремонт на компютри, компютърна и друга електронна офис техника (копирни апарати, факс апарати, принтери и други) — данъкът се определя според местонахождението на обекта в размери:	865 лв.	390 лв.	300 лв.
32. Игри с развлекателен или спортен характер — данъкът се определя за брой съоръжения според местонахождението на обекта, както следва:			
а) За развлекателни игрални автомати и други игри, функциониращи с монета или жетон, размера на данъка за брой съоръжение е:	198 лв.	112 лв.	100 лв.
б) За минифутбол, тенис на маса, хвърляне на стрели, пейнтбол и спийдбол, минибаскетбол, бридж, табла, размера на данъка за брой съоръжение е:	26 лв.	10 лв.	8 лв.
в) За зали за боулинг и кегелбан — данъкът за игрален коридор и данъкът за билиард за маса е в размер на:	140 лв.	55 лв.	40 лв.
33. Фитнес центрове и спортни зали — данъкът се определя според местонахождението на обекта, както следва:			
за 1 кв.м.	4 лв.	2 лв.	1,50 лв.
за един фитнес уред	840 лв.	440 лв.	300 лв.

Патентни дейности	I зона	II зона	III зона
34. Химическо чистене, пране и гладене — данъкът се определя на брой съоръжения според местонахождението на обекта:	133 лв.	133 лв.	133 лв.
35. Мелничарски услуги:			
а) За мелници за брашно — данъкът се определя в размер на 18 лв. на линеен сантиметър от дължината на млевната линия.			
б) За мелници за фураж стационарни — данъкът се определя в размер на 600 лв.			
36. Услуги с атрактивен характер за I, II и III зона:			
а) корабчета		750 лв. на брой	
б) лодки		450 лв. на брой	
в) яхти		900 лв. на брой	
г) джетове		900 лв. на брой	
д) влакчета		30 лв. на място	
е) файтони		75 лв. на място	
ж) водни ски, водни планери и сърфове, водни колела, включително надуваеми, водни увеселения		150 лв. на брой оборудване	
з) зимни ски (включително ски-екипировка), зимни кьнки, сноубордове, шейни		150 лв. на брой оборудване	
и) въртележки, виенски колела, блъскащи се колички, велосипеди и рикши		150 лв. на място	
к) детски колички и моторчета		150 лв. на брой	
л) стрелбища		300 лв. на брой стрелбище	
38. Обучение на водачи на моторни превозни средства — данъкът се определя за брой моторно превозно средство в следните размери:			
а) мотопеди, мотоциклети - 300 лв. за I, II и III зона			
б) други МПС - 600 лв. за I, II и III зона			
39. Услуги “Пътна помощ” на пътни превозни средства — данъкът се определя в размер на 2000 лв. за брой моторно превозно средство.			
40. Услуги със земеделска и горска техника—данъкът се определя за брой техника, както следва:			
а) комбайн — 330 лв.			
б) трактори, тракторни ремаркета, самоходни шасита и други самоходни и самодвижещи се машини — 110 лв.			
в) прикачни, навесни и стационарни машини — 11 лв.			

ПРЕДСЕДАТЕЛ НА ОБЩИНСКИ СЪВЕТ - БАНСКО:
(Димитър Русков)